

[Tove Lindbo Larsen]

vigtigheden af, at en sådan varig indsats bliver varierende, at man supplerer en solid og varig indsats med kampagner. Målet med at fremsætte dette konkrete forslag var faktisk at få nogle kampagner ind i det solide, varige arbejde, der skal gøres. Derfor lyttede jeg meget intenst til, om ministeren nu skulle sige, at der er nogle konkrete nye initiativer på vej. Jeg hørte det ikke, men det kan være, at inspirationen alligevel er kommet.

Jeg vil gerne sige til fru Merete Aarup, at også jeg er enig i, at alkoholforbrugerne bliver yngre og yngre, og at det er lidt betænkeligt. Derfor er det også nødvendigt, at man laver forsøgsprojekter, og at man er så varieret i sin fantasi med hensyn til at tilrettelægge både projekter og direkte henvendelser over en bred front, så der ikke alene bliver tale om et pilotprojekt. Det er nødvendigt og vigtigt, at kommunerne er opmærksom på dette.

Jeg kunne godt tilslutte mig tanken om, at man etablerede en kampagne hvert år. Hvis man så føler, at disse kampagner er lige ved at nå hinanden, kan man holde en lille pause og så bruge andre tangenter på klaveret for at opnå det bedst mulige resultat.

Flere ordførere har været inde på, at man skulle samarbejde med private frivillige organisationer, og det vil jeg gerne være med til. Jeg synes, at der er mange private frivillige organisationer, der gør et stort og uegennyttigt arbejde, og der skal også være ros til dem. Jeg synes, det er vigtigt, at man samarbejder med dem i så stort et omfang som muligt.

Det er selvfølgelig ikke noget nyt, men det gælder stadig væk, at det er en inspiration og opmuntring for dem, der laver det frivillige arbejde, at man tager emnet op og diskuterer det en gang imellem i det danske Folketing.

Fru Birthe Rønn Hornbech pegede på nogle af de økonomiske problemer, tragedier og meget andet, der er i kølvandet på et overdrevet forbrug af alkohol, og det kan vi naturligvis ikke være uenige i.

Vi har stadig væk den opfattelse, som der blev givet udtryk for fra denne talstol af min partifælle fru Inger Fischer Møller for år tilbage, at vi finder, det er vigtigt, at mennesker føler tryk i hverdagen, for gør de det, udelukker det mange andre problemer, f.eks. vil vi også kunne se, at det har en hel-

dig indflydelse på dem, der måske har en tendens til overdrevent forbrug af alkohol.

Nogle har spurgt, hvad et overforbrug egentlig er. Et overforbrug er et forbrug, der har en skadelig virkning, det kan der ikke være nogen tvivl om. Ingen kan sætte liter eller andet på for at kunne konstatere, hvor stort et forbrug der skal til, før det er et overforbrug; det handler selvfølgelig om det enkelte menneske selv. Så snart der er problemer, ulykker, tragedier, økonomiske vanskeligheder og sundhedsproblemer i kølvandet på det, er det klart, at der er tale om et overforbrug.

Det var ikke vores tanke, at en kampagne som den, vi omtaler her, skulle have en negativ virkning på andre kampagner. Vi peger bare på, at der er mange ting, der er blevet positivt behandlet i kampagner, og vi synes altså også, at tiden nu var inde til at tage en debat om en kampagne om et overforbrug af alkohol.

Jeg vil også gerne understrege over for fru Aase Olesen, at dette ikke er en kritik af, hvad der allerede er foregået. Det er ikke sådan, at vi siger til dem, der arbejder med det, at de gør det skidt – på ingen måde – vi vil bare gerne se på, om det kan gøres lidt bedre, lidt anderledes. Det er helt sikkert, at vi alle sammen en gang imellem har behov for at sige: de planer, vi har, kan vi gøre dem bedre? De ønsker, vi har for fremtiden, kan vi vende dem på en anden måde, så det måske giver et mere positivt resultat end ellers? Det er altså ikke en kritik, men skal nærmest opfattes som en inspiration i arbejdet.

Vi er naturligvis enig i, at hele sundhedssektoren må med i oplysningsarbejdet og den handlingsplan, som måtte komme ud af det.

Vi har formuleret det sådan, at vi henvender os til regeringen, og det er da meget naturligt, for jeg mener, at socialministeren må have kontakt med de mennesker, der arbejder med det, nemlig Alkohol- og Narkotikarådet. Det skal altså bare være en opfordring til socialministeren om at være opmærksom også på dette område. Socialministeriet er jo et stort ministerium med mange opgaver at tage sig på, og derfor kan det godt være nyttigt at få en lille påmindelse om enkeltområder.

Jeg er naturligvis glad for de positive bemærkninger fra fru Inger Stilling Pedersen